

HOOFDSTUK ÉÉN

GEEN TOEGANG

‘DE KEIZER VAN CHINA ONTVANGT NIEMAND!’
schreeuwde de wachter op de paleistrappen, en hij stak
zijn speer in de richting van Julius’ gezicht. ‘Vooral niet
wanneer ze zo STINKEN als jullie! AAN DE KANT!’

Cornelius, Julius' trouwe medewerker en slimme wijsneus, liep onderdanig naar de wachter toe en boog diep. Hij overhandigde een behoorlijk deftige maar verfromfaaide boekrol, die de lange reis vanuit Rome zo te zien redelijk intact overleefd had.

‘Vraag hem naar de geheime zijdecocons!’ flapte Felix er opgewonden uit.

‘SST!!’ siste Cornelius woest.

‘Niet over de zijdecocons praten, leeghoofd; dat

is GEHEIM!’

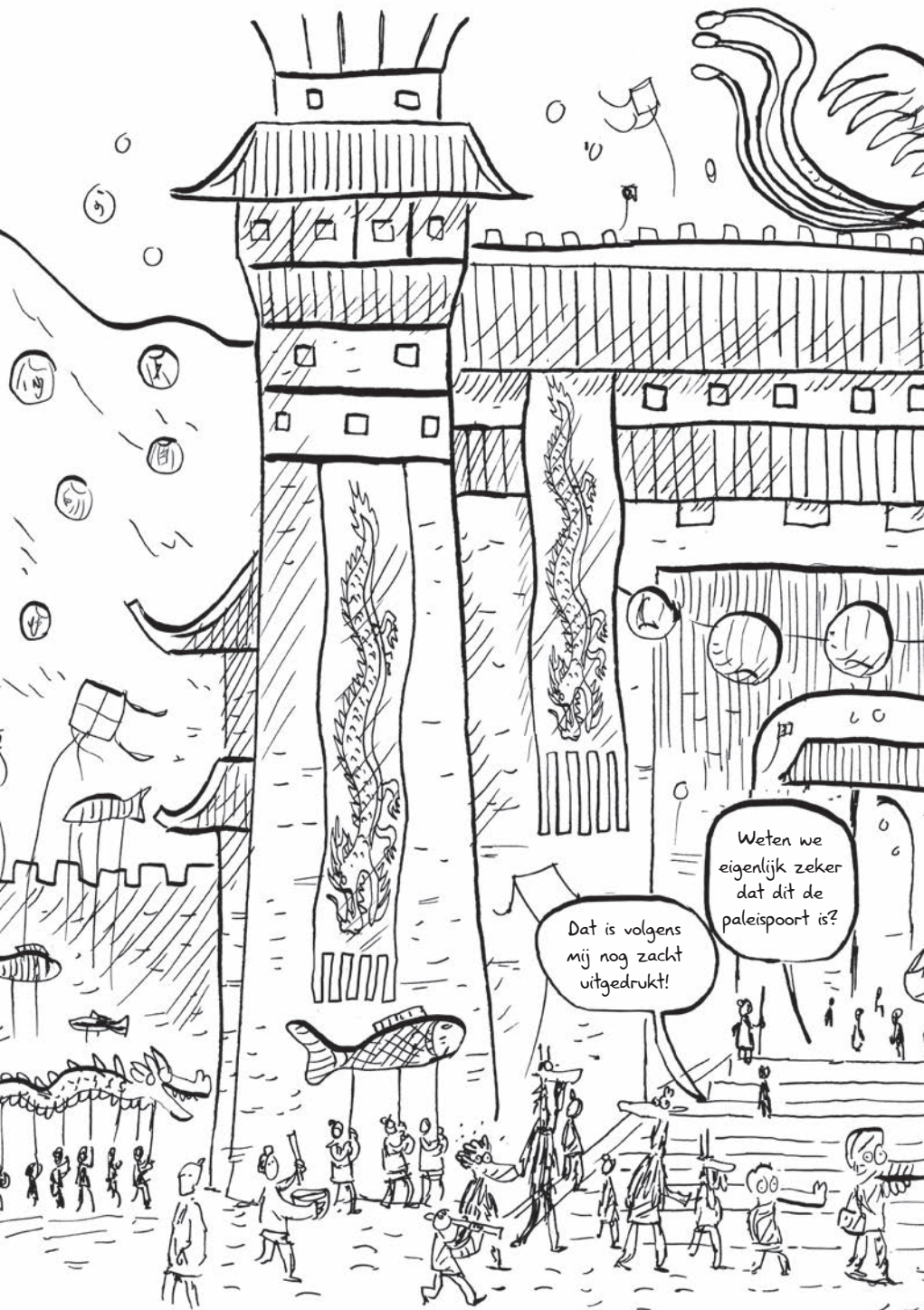
Nadat ze weggewoven waren door de wachter vertrokken ze weer naar de drukke, lawaaiige straten van Luoyang, de hoofdstad van het uitgestrekte Chinese Keizerrijk en woonplaats van de hooggeplaatste leider, Keizer Shun.

Julius zuchtte diep. ‘Hoe moeten we nu gehoor krijgen bij de Keizer van China?’ kuchte hij. ‘Ik kan mijn arme moedertje niet in Rome in de gevangenis van die schurk Hadrianus laten zitten. Ik heb zin om dat hele eind terug te lopen en hem recht in zijn gezicht te zeggen dat de deal NIET doorgaat!’

‘Ik heb geen vijfduizend mijl afgelegd om hier aan te komen en meteen weer om te draaien!’ zei Lucia, en ze wreef zich in haar pijnlijke krokodillenklauwen. ‘Zelfs mijn blaren hebben blaren!’

‘Ons grootste probleem is dat we volgens mij de minst geschikte dag van aankomst uitgekozen hebben!’ zei Rufus. ‘Ik denk dat er een soort van feest is?’

Dat is volgens
mij nog zacht
uitgedrukt!

Weten we
eigenlijk zeker
dat dit de
paleispoort is?

Weten we
eigenlijk zeker
dat jij hersens
hebt?

‘Misschien moeten we even in bad gaan,’ verklaarde Brutus, Julius’ nogal irritante (en eeuwig stinkende) broer. Hij snuffelde aan zijn kleren en zei: ‘Als we nou eens in die grote modderplas springen om onszelf wat op te frissen. Dan pappen we daarna weer met die wachter aan!’ En meteen sprong hij in de ranzige rioolplas en begon daar vrolijk rond te plonzen. ‘Wihoei!’ riep hij. ‘Dit hadden we weken geleden al moeten doen!’

‘Ons in een modderplas wassen?’ Julius zuchtte. ‘Zijn we al zo diep gezonken?’

‘Dat is het antwoord op je vraag,’ mompelde Milus mopperig.

Lucia sprong opeens overeind. ‘Ik heb een idee!’ riep ze uit. ‘Misschien lijken we wel ECHT op clowns, en dat is dan juist GOED!’ Ze schaterde het uit.

‘Is dat zo?’ antwoordde Julius beduusd.

‘Ja!’ Ze trok de ongelukkige zebra op zijn hoeven en wees naar een andere poort, iets verder westelijk. ‘Ik heb al een tijdje naar de mensenstroom zitten kijken die door die poort naar binnen gaat, en volgens mij zijn dat allemaal muzikanten of straatartiesten.’

‘En dus...?’ vroeg Julius, nog altijd beduusd.

‘En dus is er overduidelijk een of andere festiviteit gaande vandaag en gaan al die artiesten niet zomaar het paleis binnen!’

Lucia trok aan Julius' versleten kleren. 'We hebben net vijfduizend mijl in deze kleding gereisd. Laten we onszelf omdopen tot acrobaten uit het mysterieuze Westen!'

'Er zit vast wel iets bruikbaar in die enorme tas van

jou,' zei Lucia, en ze begon in Julius' reistas te rommelen. Ze graaide met haar scherpe klauwen in het rond. Opeens klonk er een luide GIL. Er schoot een muis naar buiten, die zijn pijnlijke achterste vasthield.

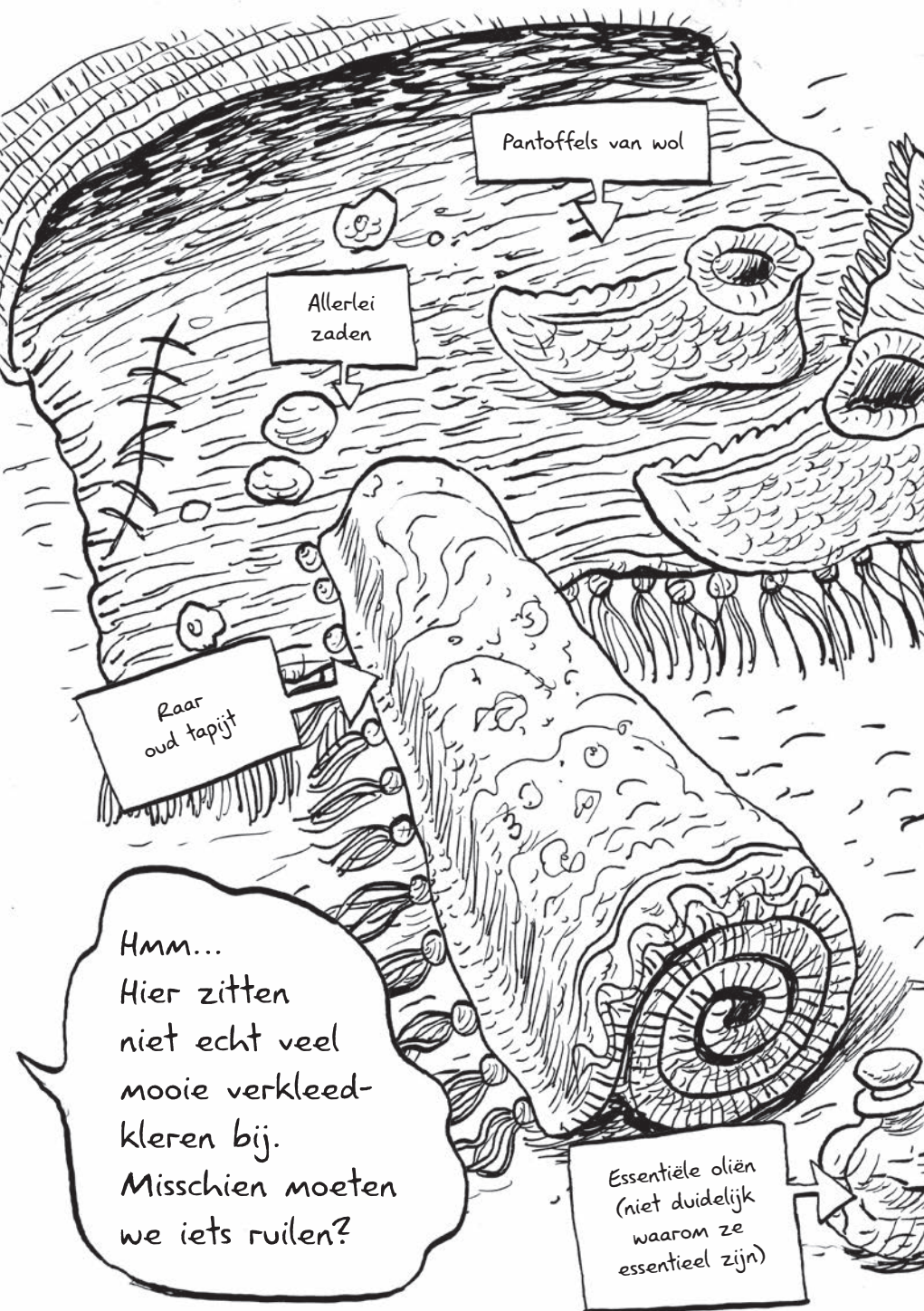
De muis landde met een harde klap op de grond, sprong meteen weer op en wreef over zijn beurse biljetjes. 'Mag je als muis niet eens af en toe een dutje doen?' piepte hij.

'Af en toe?!' riep Julius. 'We zijn je zes maanden geleden in de Taklamakanwoestijn kwijtgeraakt; we dachten dat we je nooit meer zouden zien!'

'Zes maanden?' peinsde Plinie.

'Dat was dan echt wel een goed dutje. Heb ik veel gemist? Waarom staat die kameel me te likken? Zijn we er al? Hebben jullie de zijdecocons?'

Pantoffels van wol

Allerlei zaden

Raar oud tapijt

Hmm...
Hier zitten
niet echt veel
mooie verkleed-
kieren bij.
Misschien moeten
we iets ruilen?

Essentiële oliën
(niet duidelijk
waarom ze
essentieel zijn)

Katoenen sjaal
voor mama

Oude
koekjes,
leuk
ingepakt
(ook voor
mama)

Honing
(lekker in
salades)

Halfedelsteen, kon
geen heel-
edel-
steen
vinden

Bad-
zout

Roestige
lamp
(rammelt
een beetje)

Waterfles
(lekt een beetje)